

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 12 qershor 2017
Nr. ref.:RK 1088/17

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI127/15

Parashtrues

Mile Vasović

**Kërkesë për vlerësimin e kushtetutshmërisë
së procedurave në zhvillim në gjykatat e rregullta të Republikës së
Kosovës, përkitazi me lëndën C. nr. 850/07 (P. nr. 850/07)**

GJKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga Mile Vasović, me vendbanim në Beograd (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës nuk konteston ndonjë akt konkret të autoriteteve publike. Ai konteston tejzgjatjen e procedurave përkitazi me gjykimin e lëndës C. nr. 850/07 (P. nr. 850/07) nga gjyqësori i rregullt i Republikës së Kosovës.

Objekti i çështjes

3. Objekti i çështjes ka të bëjë me kërkesën e parashtruesit të kërkesës për vlerësimin e kushtetutshmërisë së tejzgjatjes së procedurave nga gjykatat e rregullta, përkitazi me gjykimin e lëndës C. nr. 850/07 (P. nr. 850/07), si rezultat i të cilave parashtruesi i kërkesës pretendon shkeljen e të drejtave themelore të garantuara me nenin 24 [Barazia Para Ligjit], nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], nenin 46 [Mbrojtja e Pronës] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta), në ndërlidhje me nenin 6, paragrafi 1 [E Drejta për një Proces të Rregullt], nenin 14 [Ndalimi i Diskriminimit] dhe me nenin 1 [Mbrojtja e Pronës] të Protokollit 1 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: Konventa).

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta), në nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe në rregullin 29 të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese (në tekstin e mëtejme: Rregullorja).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 20 tetor 2015, parashtruesi i kërkesës dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
6. Më 5 nëntor 2015, Kryetarja e Gjykatës, me Vendimin nr. GJR. KI127/15, caktoi gjyqtarin Bekim Sejdiu gjyqtar raportues. Të njëjtën ditë, Kryetarja, me Vendimin nr. KSH. KI127/15, caktoi Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Altay Suroy (kryesues), Snezhana Botusharova dhe Artë Rama-Hajrizi.
7. Më 30 dhjetor 2015, Gjykata njoftoi parashtruesin për regjistrimin e kërkesës.
8. Më 2 shtator 2016, Gjykata i kërkoi Gjykatës Themelore në Prishtinë informata shtesë përkitazi me rastin.
9. Më 7 shtator 2016, Gjykata Themelore në Prishtinë e informon Gjykatën se lënda civile C. nr. 850/07 (P.nr.850/07), me të gjitha shkresat përcjellëse më 14 gusht 2014, i është dërguar Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme (në tekstin e mëtejme: Dhoma e Posaçme).

10. Më 16 janar 2017, Gjykata i është drejtuar me një shkresë Dhomës së Posaçme, nga e cila kërkoi informata përkitazi me statusin e lëndës C. nr. 850/07 (P. nr. 850/07).
11. Më 13 mars 2017, Dhoma e Posaçme informon Gjykatën se lënda e Gjykatës Themelore, C. nr. 850/07 (P.br.850/07), është regjistruar pranë saj si rast C-III-14-0211 dhe pritet të vendoset nga shkalla e parë e Dhomës së Posaçme, sipas radhës dhe prioriteteve.
12. Më 5 prill 2016, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës ta deklarojë kërkesën të papranueshme, si qartazi të pabazuar në baza kushtetuese.

Përmbledhja e fakteve

13. Nga kërkesa e parashtruesit rezulton se më 26 qershor 1992, Ndërmarrja Shoqërore “Fabrika e Amortizatorëve” (Vendimi nr. 2856/1) i kishte dhënë në shfrytëzim parashtruesit të kërkesës banesën e cila ndodhet në lagjen Dardania në Prishtinë. Më 1 korrik 1992, parashtruesi kishte lidhur kontratë (nr. 5117/93) me ndërmarrjen banesore për shitblerjen e banesës, të cilën kontratë e kishte vërtetuar në Gjykatën Komunale në Prishtinë, më 5 korrik 1993. Parashtruesi pohon të ketë jetuar në banesë deri në vitin 1999, kur dhe është larguar nga Kosova.

Procedura pranë Drejtoratit për Çështje Pronësore dhe Banesore

14. Në një datë të paspecifikuar (pas vitit 1999), pala e tretë SH.V., parashtrroi kërkesën DS606377 pranë Drejtoratit për Çështje Pronësore dhe Banesore (në tekstin e mëtejme: DPB), me pretendimin se ai e kishte humbur të drejtën e pronësisë mbi banesën në fjalë si pasojë e një vendimi diskriminues mbi baza etnike të lëshuar nga menaxhmenti i Ndërmarrjes Shoqërore “Fabrika e Amortizatorëve”.
15. Në një datë të paspecifikuar edhe parashtruesi i kërkesës parashtrroi kërkesën DS000743, pranë DPB-së, për të vërtetuar të drejtën e pronësisë mbi banesën.
16. Më 22 tetor 2005, Komisioni për Çështje Pronësore dhe Banesore (në tekstin e mëtejme: KÇPB), me Vendimin HPCC/D/221/2005/A&C, e refuzoi kërkesën e palës së tretë (parashtruesi i kategorisë A) dhe aprovoi kërkesën e parashtruesit të kërkesës (parashtruesi i kategorisë C), duke ia njohur atij të drejtën e posedimit mbi banesën, por jo edhe të drejtën e transferimit të pronës tek personat e tjerë, derisa gjykata kompetente të vendoste për titullin e pronësisë mbi atë banesë, nëse pala e tretë përkitazi me të drejtat e tij pronësore mbi banesën në fjalë, do t'i drejtohej gjykatës kompetente.
17. Në nëntor të vitit 2005, pala e tretë, pranë KÇPB-së, kërkoi rishqyrtimin e vendimit të mëhershëm HPCC/D/221/2005/A&C të 22 tetorit 2005.
18. Më 11 dhjetor 2006, KPB-ja-me Vendimin HPCC/REC/81/2006 konfirmoj vendimin e 22 tetorit 2005, me arsyetimin se pala e tretë nuk kishte paraqitur

dëshmi të reja dhe për faktin se vendimi nuk ishte përfshirë me gabime thelbësore gjatë zbatimit të Rregullores së UNMIK-ut 2000/60.

Faktet në procedurë gjyqësore (kontestimore)

19. Më 16 prill 2007, pala e tretë parashtrori kërkesëpadi në Gjykatën Komunale në Prishtinë ndaj parashtruesit të kërkesës dhe Ndërmarrjes Shoqërore “Fabrika e Amortizatorëve”. Objekti i kërkesëpadisë ishte anulimi kontratës së shitblerjes së banesës dhe rikthimi i të drejtës pronësore mbi banesën.
20. Më 17 prill 2007, pala e tretë kërkoi nga Gjykata Komunale në Prishtinë të vendoste masë të përkohshme në mënyrë që parashtruesit të kërkesës t'i ndalohej shitja, vënia në hipotekë dhe transferimi i banesës.
21. Më 30 tetor 2007, Gjykata Komunale në Prishtinë (Aktvendimi I. nr. 503/07), caktoi masë të përkohshme me të cilën parashtruesit të kërkesës iu ndalua shitja, vënia në hipotekë dhe vërtetimi i kontratës së shitblerjes së banesës. Në vijim arsyetimi i vendimit: *“Pasi që kreditori në propozimin për caktimin e masës së përkohshme të datës 17.04.2007 e bëri të besueshme ekzistimin e kërkesës dhe rrezikun se debitori (parashtruesi i kërkesës) do të pamundësonte apo vështirësonte realizimin e kërkesës, gjykata në bazë të nenit 267 të LPP-së, vërtetoi se ekzistojnë kushtet për caktimin e masës së përkohshme, prandaj vendosi si në dispozitiv të këtij aktvendimi (në bazë të nenit 268 pika 2 të LPP-së).”*
22. Më 11 shtator 2009, parashtruesi i kërkesës ushtroi kundërshtim në shkallë të dytë të Gjykatës Komunale në Prishtinë ndaj aktvendimit të shkallës së parë të 30 tetorit 2007, duke argumentuar se me Vendimin HPCC/REC/81/2006 të KPB-së është refuzuar kërkesa e palës së tretë, për sa i përket të drejtave pronësore mbi banesën.
23. Më 1 dhjetor 2011, shkalla e dytë e Gjykatës Komunale në Prishtinë (Aktvendimi I. nr. 503/07), refuzoi si të pabazuar kundërshtimin e parashtruesit të kërkesës, duke e lënë në fuqi masën e përkohshme, deri në përfundimin e procedurës kontestimore, përkritazi me lëndën C. nr. 850/07 (P. nr. 850/07), të iniciuar nga pala e tretë.
24. Më 9 dhjetor 2011, parashtruesi i kërkesës parashtrori ankesë në Gjykatën e Qarkut në Prishtinë ndaj Aktvendimit të shkallës së dytë të 1 dhjetorit 2011, për shkak të shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore dhe shkeljes së ligjit material.
25. Më 31 janar 2012, Gjykata e Qarkut në Prishtinë (Aktvendimi Gz. 1459/2011), refuzoi si të pabazuar ankesën e parashtruesit të kërkesës dhe la në fuqi Aktvendimin e shkallës së dytë të 1 dhjetorit 2011.
26. Më 27 shtator 2012, Gjykata Komunale në Prishtinë (Aktvendimi C. nr. 850/07 (P. nr. 850/07), përkritazi me objektin e kërkesëpadisë, të iniciuar nga pala e tretë, e shpallë veten jokompetente dhe vendosi që lënda C. nr. 850/07 (P. nr. 850/0) t'i dërgohet Dhomës së Posaçme pasi vendimi të bëhej i plotfuqishëm.

27. Më 4 prill 2013, parashtruesi i kërkesës parashtrroi ankesë në Gjykatën e Apelit në Prishtinë ndaj Aktvendimit të gjykatës së shkallës së parë të 27 shtatorit 2012, për shkak të shkeljeve thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore, vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe zbatimit të gabuar të ligjit material.
28. Në ndërkohë, më 8 mars, 3 prill dhe 27 korrik 2013, parashtruesi i kërkesës i është drejtuar me ankesa Zyrës së Prokurorit Disiplinor të Kosovës, me pretendimin se gjykata e shkallës së parë është duke e zvarritur dërgimin e lëndës për vendosje në gjykatën e shkallës së dytë.
29. Më 7 qershor 2013, Zyra e Prokurorit Disiplinor, përmes shkresës KDT/13/541), parashtruesit të kërkesës iu përgjigj: *“ZPD ka vërtetuar se vonesa në dërgimin e lëndës sipas ankesës në gjykatën e shkallës së dytë nga ana e personit përgjegjës dhe administratës në Gjykatën Komunale në Prishtinë është katër muaj. Vonesa prej katër muajsh, në rastin konkret nuk i plotëson kriteret për hapjen e hetimit disiplinor për sjellje joprofesionale”*.
30. Më 31 janar 2014, Gjykata e Apelit (Aktvendimi AC. nr. 853/13), refuzoi si të pabazuar ankesën e parashtruesit të kërkesës dhe la në fuqi Aktvendimin e gjykatës së shkallës së parë të 27 shtatorit 2012, duke arsyetuar si më poshtë:

[...]

“Gjykata e shkallës së dytë, në këtë situatë të krijuar, nuk mund të lëshohet në një vërtetim tjetër të gjendjes faktike, sepse bëhet fjalë për një ndërmarrje shoqërore, siç është “Fabrika e Amortizatorëve” në Prishtinë, e cila e ka cilësinë e të paditurit, prandaj, në situata të tilla, kompetente për vendosje për këtë çështje juridike të paditësit është ekskluzivisht Dhoma e Posaçme e Gjykatës Supreme të Kosovës, gjë e cila në mënyrë decisive është përcaktuar edhe me dispozitat relevante të Ligjit për Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për Çështjet në Lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit...”

[...]

31. Në dhjetor të vitit 2014, parashtruesi i kërkesës i është drejtuar Dhomës së Posaçme me një kërkesë për përsheptimin e lëndës C. nr. 850/07 (P.nr. 850/07). Kërkesa e tij ishte refuzuar, si e parregullt, për shkak se nuk i përmbushte kriteret e ligjore për t’u quajtur ankesë.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

32. Parashtruesi i kërkesës pretendon se tejzgjatja e panevojshme e procedurave nga gjykatat e rregullta dhe mosnxjerrja e vendimit përfundimtar për çështjen e tij rezulton me shkeljen e të drejtave të tij, si më poshtë:

- 1) Shkeljen e nenit 31 të Kushtetutës dhe të nenit 6 të Konventës, nga shkak se: *“Për më shumë se tetë vite është duke u zhvilluar procedura gjyqësore në lidhje me të drejtën për banesën time, dhe deri më tani nuk ka filluar shqyrtimi i bazueshmërisë së kërkesëpadisë, e cila është paraqitur kundër meje. Të gjitha veprimet e ndërmarra dhe të gjitha vendimet e marra kishin të bënin ose me vendimin për masën e përkohshme të*

ndalimit të disponimit me banesën ose me kompetencën e gjykatës. Për këtë arsye, për më shumë se tetë vite më është pamundësuar disponimi me pronën time, dhe kur e marrim parasysh vitin 1999, kur unë u detyrova të largohem nga banesa, kjo është më shumë se 16 vjet.”

2) Shkeljen e nenit 46 të Kushtetutës dhe të nenit 1 të Protokollit 1 të Konventës, për shkak të mosgëzimit paqësor të pronës, e cila vjen si rezultat i tejzgjatjes së procedurave nga gjykatat e rregullta;

3) Shkelje të nenit 24 të Kushtetutës dhe të nenit 14 të Konventës, me pretendimin se “... për 8 vite nuk fillon shqyrtimi i çështjes kryesore dhe i objektit të kërkesëpadisë, prandaj, parashtroj pyetjen a jam unë i barabartë para ligjit si qytetarët e tjerë të Kosovës”.

33. Përveç konstatimit të shkeljeve të pretenduara, parashtruesi i kërkesës kërkon nga Gjykata që *“në bazë të shkeljeve të vërtetuara të të drejtave të garantuara me Kushtetutë dhe Konventën Evropiane për Mbrojtjen e të Drejtave të Njeriut dhe Lirive Themelore, të gjykojë kompensimin e dëmit material dhe jomaterial”* dhe që *“... gjykatat e Kosovës të urdhërohen që brenda një afati sa më të shkurtër të marrin vendimin në lëndën për të cilën parashtroj këtë ankesë”*.

Pranueshmëria e kërkesës

34. Gjykata së pari shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe me Rregullore të punës.

35. Së pari, Gjykata merr parasysh dispozitat e nenit 113 (7) të Kushtetutës, që përcaktojnë:

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

36. Gjykata, po ashtu, i referohet nenit 48 të Ligjit, i cili parasheh:

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestojë”.

37. Përveç kësaj, rregulli 36 (1) (d) i Rregullores së punës, parasheh:

“(1) Gjykata mund ta shqyrtojë një kërkesë nëse:

[...]

(d) kërkesa arsyetohet prima facie ose nuk është qartazi e pabazuar”.

38. Për më tepër, rregulli 36 (2) (b) i Rregullores së punës, specifikon:

“(2) Gjykata do të deklarojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:

[...]

(b) faktet e paraqitura në asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin për shkeljen e një të drejte kushtetuese;

[...]

(d) parashtruesi nuk dëshmon në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij;”.

39. Gjykata vëren se thelbi i kërkesës ka të bëjë me pretendimin për shkeljen e të drejtës në gjykim të drejtë, përkatësisht shkeljen e të drejtës për një gjykim përfundimtar, brenda një afati të arsyeshëm kohor.
40. Përkitazi me këtë, Gjykata i referohet nenit 31, paragrafit (2) të Kushtetutës, në lidhje me nenin 6, paragrafin (1) të Konventës, që përcaktojnë:

Neni 31 (2) i Kushtetutës

2) “Çdokush gëzon të drejtën për shqyrtim publik të drejtë dhe të paanshëm lidhur me vendimet për të drejtat dhe obligimet ose për cilëndo akuzë penale që ngrihet kundër saj/tij brenda një afati të arsyeshëm, nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e themeluar me ligj.”

[...]

Neni 6 (1) i Konventës

1) “Çdo person ka të drejtë që çështja e tij të dëgjohet drejtësisht, publikisht dhe brenda një afati të arsyeshëm nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e krijuar me ligj, e cila do të vendosë si për mosmarrëveshjet në lidhje me të drejtat dhe detyrimet e tij të natyrës civile, ashtu edhe për bazueshmërinë e çdo akuze penale në ngarkim të tij”.

[...]

41. Fillimisht, Gjykata vë në dukje se neni 6 (1) i Konventës kërkon nga shtetet kontraktuese që të organizojnë sistemet e tyre ligjore, në mënyrë të atillë që autoritetet kompetente të përmbushin kërkesat e nenit në fjalë, duke përfshirë edhe detyrimin për të dëgjuar çështjet brenda një kohe të arsyeshme, dhe nëse është e nevojshme, t'i bashkojë procedurat, t'i pezullojnë ato apo edhe të hedhin poshtë vendimet për procedura të reja (Për më tepër, shih, Aktgjykimin e GJEDNJ-së, në çështjen *Luli dhe të tjerët kundër Shqipërisë*, të 1 prillit 2014, ankimet nr. 64480/09, 64482/09, 12874/10, 56935/10, 3129/12 dhe 31355/09, paragrafi 91).
42. Sa i përket shtrirjes në kohë të procedurave, Gjykata merr parasysh kriteret e përcaktuara në Aktgjykimin e Gjykatës Evropiane për të Drejta të Njeriut (në tekstin e mëtejme: GJEDNJ), në rastin *Tomazič kundër Sllovenisë*, të 2 qershorit 2008), ankimi nr. 38350/02, paragrafi 54, ku përcaktohet si në vijim: *“Sa i përket arsyeshmërisë së zgjatjes së procedurave, [GJEDNJ] thekson se kjo duhet të vlerësohet në dritën e rrethanave të rastit dhe duke pasur parasysh kriteret në vijim: kompleksitetin e rastit, sjelljen e parashtruesit të kërkesës dhe autoriteteve relevante, si dhe çfarë ishte në pyetje për parashtruesin në këtë mosmarrëveshje”.*

43. Sipas kuptimit të nenit 6, paragrafit (1) të Konventës, llogaritja e procesit, shtrirjes në kohë të procedurave, fillon në momentin kur gjykata kompetente vihet në lëvizje me kërkesë të palëve për vendosjen e një të drejte apo interesi legjitim të pretenduar (shih, rastin, *Erkner dhe Hofauer kundër Austrisë* GJEDNJ, të 23 prillit 1987, paragrafi 64, shih gjithashtu rastin *Poiss kundër Austrisë* GJEDNJ, të 23 prillit 1987, paragrafi 50). Ky proces konsiderohet i përfunduar me nxjerrjen e një vendimi gjyqësor përfundimtar nga një instancë kompetente gjyqësore e fundit (Shih rastin *Eckle kundër Republikës Federale të Gjermanisë* GJEDNJ, të 15 korrikut 1982, paragrafi 74).
44. Në rastin konkret, Gjykata vëren se kemi të bëjmë me dy lloje të procedurave. Procedura e ndjekur pranë DPB-së, si organi i pavarur, dhe procedurat e ndjekura pranë gjykatave të rregullta.
45. Sa i përket procedurave të ndjekura pranë DPB-së, Gjykata vëren se procesi pranë DPB-së u iniciua, fillimisht me kërkesë të palës së tretë (kërkesa DS606377) dhe, më pastaj edhe të parashtruesit të kërkesës (kërkesa DS000734). Mirëpo, data e inicimit të procedurës nuk është specifikuar nga parashtruesi i kërkesës dhe nuk është e qartë nga shkresat e lëndës. Për Gjykatën, është e qartë se procedura pranë këtij autoriteti kaloi dy instanca shqyrtuese. Ajo në instancën e parë përfundoi më 22 tetor 2005 dhe u konfirmua më 11 dhjetor 2006, pas ushtrimit të kërkesës për rishqyrtim nga pala e tretë.
46. Gjykata vë në pah se KÇPB-ja, banesën ia dha në posedim parashtruesit të kërkesës, por ia ndaloi atij transferimin e pronës tek personat e tjerë, nëse pala e tretë në afatin e përcaktuar, do t'i drejtohej gjykatës kompetente lidhur me të drejtat e tij pronësore mbi atë banesë. Ky urdhër mbeti në fuqi, pasi pala e tretë ushtroi kërkesëpadi në Gjykatën Komunale në Prishtinë, duke u bazuar në këshillën e dhënë në vendimin HPCC/D/221/2005/A&C të komisionit në fjalë, në pikën 1.(a). Sipas vendimit në fjalë parashtruesi i kërkesës e gëzon të drejtën e posedimit të banesës, por jo edhe të shitjes ose dhënies në hipotekë, deri në një vendim përfundimtar me të cilin do të vendoset e drejta e pronësisë.
47. Sa i përket procedurave të ndjekura në gjykatat e rregullta, Gjykata vëren se pas vendosjes së çështjes nga DPB-ja, pala e tretë, krahas ushtrimit të kërkesëpadisë pranë gjykatës së shkallës së parë kishte kërkuar edhe masë të përkohshme. Procedura përkitazi me caktimin e masës së përkohshme kaloi tri instanca gjyqësore (dy në shkallë të parë dhe një në shkallë të dytë). Ajo u iniciua në gjykatën e shkallës së parë më 17 prill 2007 dhe përfundoi në gjykatën e shkallës së dytë më 31 janar 2012. Ky proces zgjati 4 (katër) vjet e gjashtë muaj.
48. Ndërsa, sa i përket kërkesëpadisë, Gjykata vëren se kontesti u iniciua nga pala e tretë, pranë gjykatës së shkallës së parë më 16 prill 2007, e cila më 27 shtator 2012 shpalli veten jokompetente për të vendosur për meritat e kërkesëpadisë. Ky vendim u konfirmua nga gjykata e shkallës së dytë, më 31 janar 2014 (pas ushtrimit të ankesës së parashtruesit). Prosesi në këto dy instanca gjyqësore zgjati 6 (gjashtë) vjet e dhjetë muaj.

49. Gjykata, gjithashtu, vë në dukje se lënda C. nr. 850/07 (P. nr. 850/07) i është dërguar Dhomës së Posaçme, më 14 gusht 2014, për të vendosur si gjykatë kompetente. Lidhur me statusin e kësaj lënde Dhoma e Posaçme ka informuar Gjykatën se e njëjta pritet të vendoset sipas radhës dhe prioriteteve. Shikuar në tërësi, nga vendimi i parë i organit administrativ, deri në dorëzimin e kërkesës në Gjykatën Kushtetuese, procedurat kanë zgjatur 8 (tetë) vjet e gjashtë muaj.
50. Në rastin konkret, Gjykata vëren se në procedurë pranë gjykatave të rregullta paraqiten tri palë, gjegjësisht, parashtruesi i kërkesës, pala e tretë (SH.V.) dhe Ndërmarrja shoqërore “Fabrika e Amortizatorëve”. Duke qenë se kjo e fundit ishte ndërmarrje shoqërore, si palë pranë Dhomës së Posaçme është paraqitur edhe AKP-ja. Palët, përkatësisht parashtruesi i kërkesës dhe pala e tretë, kanë ndërmarrë gjithsej shtatë veprime procedurale (dy pranë organit administrativ dhe pesë në gjykatat e rregullta).
51. Në këtë drejtim, Gjykata vë në dukje se parashtruesit kanë të drejtë të ndjekin të gjithë hapat procedural të vënë në dispozicion nga ligjet në fuqi. Megjithatë parashtruesit duhet të kenë parasysh, gjithashtu pasojat në rast se mjetet ligjore të shfrytëzuara mund të ndikojnë në shtyrjen në kohë (Shih rastin, *McFarlane kundër Irlandës* GJEDNJ, të 10 shtatorit 2010, aplikimi nr. 31333/06, paragrafin 148).
52. Për më tepër, Gjykata konsideron se sjellja e parashtruesve përbën një fakt objektiv që nuk mund t’u atribuohet gjykatave dhe që duhet marrë parasysh në konstatimin, nëse procedurat vazhduan më gjatë se sa afati i arsyeshëm që kërkojnë dispozitat e nenit 31 të Kushtetutës dhe të nenit 6 të Konventës (Shih rastin *Eckle kundër Gjermanisë*, GJEDNJ, aplikimi nr. 8130/78, Aktgjykimi i 15 korrikut 1982, paragrafi 82). Palët në procedurë janë plotësisht të barabarta në përdorimin e mjeteve ligjore të vëna në dispozicion nga ligji, nëse qëllimi i tyre është rivendosja e një të drejte të pretenduar.
53. Gjykata, në dritën e rrethanave komplekse të këtij rasti, duke marrë parasysh bazën ligjore komplekse, sjelljen e palëve procedurale, interesat legjitime të tyre dhe mjetet ligjore të përdorura nga palët, si dhe detyrimet e veçanta procedurale që gjykatat e rregullta kanë qenë të detyruara t’i zbatojnë përkitazi me këtë rast konkret, arrin në konkluzion se gjykatat respektive që nga momenti i vënies në lëvizje të tyre nuk ishin pasive.
54. Sa i përket pretendimeve tjera të parashtruesit të kërkesës, Gjykata nuk e konsideron si të nevojshme trajtimin e tyre veç e veç, përderisa thelbi i ankesës ka të bëjë me pretendimin për shkelje të nenit 31 (2) të Kushtetutës, në lidhje me nenin 6 (1) të Konventës, respektivisht me të drejtën për një vendim përfundimtar, në kohë të arsyeshme.
55. Nga sa më sipër, Gjykata konkludon se parashtruesi i kërkesës nuk ka dëshmuar në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij për shkelje të të drejtave themelore të garantuara me Kushtetutë dhe Konventë, respektivisht të drejtën për gjykim të drejtë, brenda një afati kohor të arsyeshëm, sepse faktet e paraqitura nga ai në asnjë mënyrë nuk tregojnë që gjykatat e rregullta ia kanë mohuar atij këtë të drejtë kushtetuese.

56. Rrjedhimisht, kërkesa e parashtruesit, në baza kushtetuese dhe në pajtim me rregullin 36 (2) b dhe d) të Rregullores së punës, duhet të deklarohet qartazi e pabazuar dhe e papranueshme.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të nenit 113.7 të Kushtetutës, të neneve 20 dhe 48 të Ligjit dhe të rregullave 36 (1) (d) dhe 36 (2) (b), si dhe 56 (2) të Rregullores së punës, më 5 qershor 2017, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

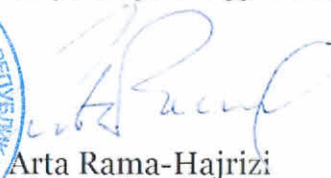
Gjyqtari raportues

Bekim Sejdiu

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi